

Kdo přes tu - to ci - zi - nu šťa - stně mne pro -
Kdo mne vo - nu kra - ji - nu na - dě - je do -
ve - de? ve - de? Kdo, když zblou - dím,
na - pra - ví mne do to - ho mě - sta,
v němž - to je po - koj pra - vý? Tys, Je - zu, ta ce - sta!

2. Tma jest: Kdo v té temnosti dává světlo věčné? / Odejme pochybnosti, dá pravdy bezpečné? / Blaze mi! Z Boží tváře / světlo zde nejvyšší / jasným plamenem září v Tobě, můj Ježíši!
3. Když jsem blížký zoufání, kam v bídách nevěda, / kdo zdrží mé doufání a zhynout mi nedá? / A kdo, kdo mne vytrhne / z hrobu porušení? / Tys život, Pane, Ty mne vzkřísíš k oslavení.
4. Za Tebou tedy půjdu, Tobě věřím cele, / že v Tobě život najdu, na to umru směle; / cesto má a pravdo má, / žijote můj věčný! / Aj, slavím Tě, tvůj sluha, ač mdlý, však srdečný!